

Parasha 4 Brit Hadashah

Lukas kapittel 1

[Lukas kapittel 17](#)

[Lukas kapittel 24](#)

[Romerne kapittel 9](#)

[Galaterne kapittel 4](#)

[Hebreerne kapittel 6](#)

[Hebreerne kapittel 11](#)

[Jakob kapittel 2](#)

[Peters andre brev kapittel 2](#)

Lukas

Kapittel 1

²⁶ Men i den sjette måned ble engelen Gavri'el sendt av Elåhim til en by i Galil som het Nasaret, ²⁷ til en jomfru som var forlovet med en mann som het Jåsef, av Davids hus. Jomfruens navn var Mirjam. ²⁸ Og etter at engelen var kommet inn, sa han til henne: «Fryd deg, du som har fått så stor en nåde, Jehåvah er med deg. Velsignet er du blant kvinner!» ²⁹ Men da hun så ham, ble hun forferdet over hans ord, og hun grunnet på hva slags hilsen dette var. ³⁰ Da sa engelen til henne: «Frykt ikke, Mirjam, for du har funnet nåde hos Elåhim. ³¹ Og se, du skal bli med barn og føde en Sønn, og du skal gi Ham navnet Jeshoa. ³² Han skal være stor, og Han skal kalles haEljåns Sønn. Og Jehåvah Elåhim skal gi Ham Hans far Davids trone. ³³ Og Han skal herske over Ja'akåvs hus for evig, og Hans rike skal ikke ha noen avslutning.» ³⁴ Da sa Mirjam til engelen: «Hvordan kan dette gå til, da jeg ikke har levd med noen mann?» ³⁵ Engelen svarte og sa til henne: «Roach haKådesh skal komme over deg, og kraften fra haEljån skal overskygge deg. Derfor skal også Det Hellige som blir født av deg, kalles Elåhims Sønn. ³⁶ Og se, din slektning Elisheva har også unnfanget en sønn i sin høye alder. Og hun som ble kalt ufruktbar, er nå i den sjette måned. ³⁷ For ingenting er umulig for Elåhim.» ³⁸ Da sa Mirjam: «Se, jeg er Jehåvahs tjenestekvinne! La det skje meg etter Ditt ord.» Og engelen forlot henne.

[Til toppen](#)

Kapittel 17

²⁶ Slik det var i Nåachs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager: ²⁷ De spiste, de drakk, de tok til ekte, og de ble gitt til ekte, helt til den dagen da Nåach gikk inn i arken og vannflommen kom og ødela dem alle. ²⁸ På samme måten var det også i Låts dager: De spiste, de drakk, de kjøpte, de solgte, de plantet, de bygde. ²⁹ Men den dagen da Låt gikk ut av Sedåm, lot Jehåvah det regne ild og svovel fra himmelen ^{1.Mos 19:24} og ødela dem alle.

³⁰ Slik skal det også være den dagen Menneskesønnen blir åpenbart. ³¹ På den dagen må ikke den som er på hustaket og som har eiendelene sine i huset, komme ned for å ta dem med bort. På samme måten er det også med den som er ute på marken. Han må ikke vende tilbake. ³² Husk Låts kone! ³³ Den som forsøker å berge sitt liv, skal miste det. Og den som mister sitt liv, skal berge det. ³⁴ Jeg sier dere: Den natten skal det være to i én seng. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake. ³⁵ To skal male på kvernen sammen. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake. ³⁶ To skal være ute på marken. Den ene skal bli tatt med, og den andre skal bli tilbake.»

³⁷ De svarte og sa til Ham: «Hvor, Herre?» Så sa Han til dem: «Der hvor åtselet er, der skal gribbene samles Esek. 39:17-18; Jes. 34:3, 15; Hab. 1:8; Jer. 12:9; Mat. 24:28; Åp. 19:17, 21 .»

Kapittel 24

³⁶ Mens de fortalte om alt dette, sto Jeshoa selv midt iblant dem og sa til dem: «Fred være med dere!» ³⁷ Men de ble forskrekket og fylt av frykt, og trodde at de så en ånd. ³⁸ Han sa til dem: «Hvorfor er dere forvirret? Og hvorfor oppstår tvilende tanker i deres hjerte? ³⁹ Se hendene og føttene Mine, at det er Jeg. Ta på Meg og se, for en ånd har ikke kjøtt og bein, slik dere ser at Jeg har.» ⁴⁰ Da Han hadde sagt dette, viste Han dem hendene og føttene sine. ⁴¹ Men da de fortsatt ikke kunne tro på grunn av glede og undring, sa Han til dem: «Har dere noe mat her?» ⁴² Så ga de Ham et stykke av en stekt fisk og noe av en honningkake. ⁴³ Han tok det og spiste det rett foran dem.

⁴⁴ Så sa Han til dem: «Dette er de ord som Jeg talte til dere da Jeg fremdeles var sammen med dere, at alt det skal oppfylles som er skrevet om Meg i b'Tårat Måshe (Moseloven) og Profetene og Salmene.» ⁴⁵ Og Han åpnet deres forstand så de kunne forstå Skriftene. ⁴⁶ Så sa Han til dem: «Slik står det skrevet, og derfor var det nødvendig at Messias måtte lide og oppstå fra de døde den tredje dag, ⁴⁷ og at omvendelse og syndenes tilgivelse skulle forkynnes i Hans navn for alle folkeslag. Dere skal begynne i Jeroshalajim. ⁴⁸ Dere er vitner om alt dette. ⁴⁹ Se, Jeg sender Min Fars Løfte over dere. Men vent i byen Jeroshalajim til dere blir ikledd kraft fra det høye.»

⁵⁰ Han førte dem ut like til Beit-Anjah, og Han løftet hendene sine og velsignet dem. ⁵¹ Mens Han velsignet dem, skjedde det at Han ble skilt fra dem og løftet opp til Himmelen. ⁵² De falt ned og tilba Ham og vendte så tilbake til Jeroshalajim med stor glede. ⁵³ De var stadig i templet og priste og lovet Elåhim. Amen.

[Til toppen](#)

Romerne

Kapittel 9

⁶ Men det er ikke så å forstå at Elåhims Ord har falt bort.

For det er ikke alle som stammer fra Israel, som er Israel, ⁷ og de er heller ikke alle barn selv om de tilhører Avrahams etterkommere ^{2.Krøn. 20:7; Salm 105:7}. Men: I Jitzchak skal din slekt bli kalt ^{1.Mos. 21:12}. ⁸ Det vil si, ikke de som er barn etter kjøttet, er Elåhims barn, men løftets barn blir regnet til slekten. ⁹ For dette er løftets ord: På denne tiden skal Jeg komme, og da skal Sara ha en sønn ^{1.Mos. 18:14}.

[Til toppen](#)

Galaterne

Kapittel 4

²¹ Si meg, dere som vil være under Tårahen, hører dere ikke Tårahen? ²² For det står skrevet at Avraham hadde to sønner: den ene var av slavekvinnen, den andre var av den frie kvinnen. ²³ Men han som ble født av slavekvinnen, kom etter naturens lov, og han som var av den frie kvinnen, ble født ved løftet. ²⁴ Og alt dette har en billedlig betydning. For disse to kvinnene er de to paktene, den ene fra Sinaifjellet, som føder til slaveri, og det er Hagar – ²⁵ for denne Hagar er Sinaifjellet i Arabia og svarer til det Jeroshalajim som er nå, og som er i slaveri med sine barn. ²⁶ Men det Jeroshalajim som er der oppe, er fritt, hun som er mor for oss alle. ²⁷ For det er skrevet: Gled deg, du ufruktbare, du som ikke føder! Bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer! For den enslige har mange flere barn enn hun som er gift ^{Jesaja 54:1}.

²⁸ Nå er vi, søsken, løftets barn slik Jitzchak var. ²⁹ Men på samme måte som han som ble født etter naturens lov, den gangen forfulgte ham som ble født etter Ånden, slik er det nå også. ³⁰ Men hva sier Skriften? Driv ut slavekvinnen og hennes sønn, for slavekvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn. ³¹ Altså, søsken, er ikke vi barn av slavekvinnen, men av den frie kvinnen ^{1.Mos. 21:10}.

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 6

¹³ For da Elåhim ga løftet til Avraham, sverget Han ved seg selv, siden Han ikke hadde noen større å sverge ved ^{1.Mos. 22:16}. ¹⁴ Og Han sa: «Sannelig, Jeg vil rikelig velsigne deg og rikelig mangfoldiggjøre deg ^{1.Mos. 22:16-17}.» ¹⁵ Og så, etter at han tålmodig hadde holdt ut, oppnådde han det som var sagt i løftet. ¹⁶ For mennesker sverger ved en som er større, og for dem er

den bekreftende eden en slutt på all innvending. ¹⁷ Siden Elåhim var enda mer fast bestemt på å bevise for løftets arvinger hvor uforanderlig Hans plan er, gikk Han imellom og stadfestet det med en ed, ¹⁸ for at vi ved to uforanderlige ting, som bekrefter at det er umulig for Elåhim å lyve, kunne ha en sterk trøst, vi som har søkt tilflukt ved å gripe det håpet som er satt foran oss. ¹⁹ Dette håpet har vi som et anker for sjelen, sikkert og fast, som når inn til Det indre innenfor forhenget, ²⁰ dit Jeshoa gikk som en forløper for oss, og Han er blitt Øversteprest til evig tid etter Mal'ki-Tsedeks ordning ^{Salm. 110:4}.

[Til toppen](#)

Kapittel 11

¹³ Alle disse døde i tro, uten å ha fått det som løftene talte om. Men de hadde sett det langt borte og stolte på det. De hilste det og bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden ^{1.Krøn. 29:15}. ¹⁴ For de som taler slik, gir dermed åpent til kjenne at de søker et fedreland. ¹⁵ Og hvis det var det landet de var kommet ut fra, de hadde hatt i tanke, ville de hatt mulighet til å vende tilbake. ¹⁶ Men nå lengter de etter et bedre, det vil si det himmelske. Derfor skammer ikke Elåhim seg over å bli kalt deres Elåhim, for Han har gjort byen i stand for dem.

¹⁷ Ved tro bar Avraham fram Jitzchak da han ble satt på prøve. Og han som hadde fått løftene, ofret sin enbårne ^{1.Mos. 22}. ¹⁸ Om ham ble det sagt: «I Jitzchak skal din slekt kalles ^{1.Mos. 21:12}.» ¹⁹ For han regnet med at Elåhim også var mektig til å reise ham opp fra de døde. Det var også derfra han fikk ham tilbake som i en lignelse.

[Til toppen](#)

Yaakov (Jakob)

Kapittel 2

¹⁴ Hva gagner det, mine søsken, om noen sier at han har tro, men ikke har gjerninger? Kan troen frelse ham? ¹⁵ Hvis en bror eller en søster er naken og mangler sin daglige føde, ¹⁶ og en av dere sier til dem: «Gå i fred, varm dere og mett dere,» men dere ikke gir dem til kroppens behov, hvilken nytte blir det da? ¹⁷ Slik er det også med troen. Hvis den ikke har gjerninger, er den død i seg selv.

¹⁸ Men noen vil si: «Du har tro, og jeg har gjerninger.» Vis meg din tro uten dine gjerninger, og så vil jeg vise deg min tro ut fra mine gjerninger. ¹⁹ Du tror at Elåhim er Én ^{5.Mos. 6:4}. Du tror rett. Også demonene tror – og skjelver!

²⁰ Men vil du vite, du tankeløse menneske, at troen uten gjerninger er død? ²¹ Ble ikke vår far Avraham rettfærdiggjort av gjerninger da han ofret sin sønn Jitzchak på alteret? ^{1.Mos. 22}

²² Ser du at troen virket sammen med gjerningene hans, og at troen ble gjort fullkommen ut fra gjerningene? ²³ Og Skriften ble oppfylt, som sier: Avraham trodde Elåhim, og det ble regnet ham til rettferdighet ^{1.Mos. 15:6}. Og han ble kalt Elåhims venn. ²⁴ Dere ser da at et menneske blir rettferdiggjort av gjerninger, og ikke bare av tro.

[Til toppen](#)

Peters andre brev

Kapittel 2

⁴ For så sant Elåhim ikke sparte de engler som syndet, men kastet dem ned i avgrunnen og overga dem til mørkets lenker, for at de skulle være i forvaring til dommen ^{Juda 1:6}, ⁵ og så sant Han ikke sparte den gamle verden, men bevarte Nåach, én av åtte mennesker, rettferdighetens forkynner, og lot vannflommen komme over de ugudeliges verden ^{1.Mos 6-9}, ⁶ og så sant Han gjorde byene Sedåm og Amårah til aske og dømte dem til ødeleggelse og gjorde dem til eksempel for dem som senere kom til å leve ugudelig ^{Juda 1:7}, ⁷ og så sant Han utfridde den rettferdige Låt ^{1.Mos. 19:16, 29}, som ble plaget under de ugudelig ugudeliges tøylesløse oppførsel – ⁸ for denne rettferdige som bodde blant dem, ble plaget dag etter dag i sin rettferdige sjel ved å se og høre de lovløse gjerninger – ⁹ like så sant vet Jehåvah hvordan Han skal utfri de gudfryktige fra fristelser og holde de urettferdige under straff i forvaring til dommens dag, ¹⁰ og aller mest dem som vandrer etter kjøttets urene lyst, og som forakter myndighet.

De er overmodige og egenrådige. De er ikke redde for å spotte de høye makter, ¹¹ mens engler, som er større i styrke og makt, ikke kommer med noen spottende anklage mot dem overfor Jehåvah.